

РЕШЕНИЕ

№ 6614

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10734** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от П. И. М., ЕГН [ЕГН], е адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], срещу Решение № ПИ-394/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 и т.6 от ДОПК е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител, в частта срещу Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ с изх. №С190022-149-0010201/24.09.2019 г., като недопустима и е оставена без уважение жалбата му, в частта срещу Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е неправилен, като счита, че решението е издадено в нарушение на материалният закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и необоснованост при постановяването му.

Излага, че с покана за доброволно изпълнение, с И.№ С190022-149- 0010201 от 24.09.2019 г., подписано с електронен подпис на 16.09.2022 г., от старши публичен изпълнител Н. И., е поканен да изпълни доброволно задълженията, претендирани от НАП. Изпълнителното дело е образувано от публичен изпълнител, с №[ЕИК] от 2019г., с основание издаден ревизионен акт Р-2222 [ЕГН]-091-001/11.06.2019г. и Наказателно постановление № 377535-F417238/15.11.2018 г. Наказателното постановление е отменено от Софийски районен съд НО, 105 състав с Решение №

20136923 от 11.06.2021 г., а ревизионният акт е отменен от директора на дирекция ОДОП с Решение № 1506/10.09.2019г., с което административната преписка е върната за ново разглеждане на органите по приходите.

Сочи, че при повторната ревизия е издаден ревизионен акт с Р-2 [ЕГН]-091-001/20.07.2020 г. С Разпореждане за присъединяване с И..№ С200022-105-0368080 от 04.11.2020 г., на публичен изпълнител, издадения на 20.07.2020 г. ревизионен акт е присъединен към образуваното изпълнително дело.

Излага, като аргумент, че Ревизионният акт е отменен с Решение № 5561 от 30.09.2022 г. на Административен съд София-град, 62 състав.

С оглед на горното се претендира, че с отмяната на ревизионният акт и наказателното постановление, вискателят ТД на НАП С., няма вземания към жалбоподателя, поради което извършването на каквито и да е изпълнителни действия е незаконосъобразно. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспорения административен акт, претендира разноски.

Ответникът по жалбата, редовно призван, не изпраща представител.

СГП, надлежно уведомена за възможността да встъпи в производството, не е изпратила представител и не е встъпила в процеса.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становището на ответника по жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Срещу П. И. М. е образувано изпълнително дело №190761152/ 2019 г. по описа на ТД на НАП С.. На лицето е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С190022-149-0010201/24.09.2019 г., в което е посочено, че задълженията на лицето са в размер на 24 583,87 лв., в това число главница и лихва към дата 24.09.2019 г., за неплатени задължения подробно посочени в Съобщението. СДИ е връчено по електронен път на 23.09.2022 г.

На 04.11.2020 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г. от Н. К. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което по изпълнително дело №190761152/2019г. са присъединени публични задължения в общ размер на 29 019,55 лв., в това число лихва и главница, като същите са установени с Ревизионен акт от 20.07.2020 г. Разпореждането е връчено на 23.09.2022 г. по електронен път.

На 16.05.2022 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С220022-022-0030566/16.05.2022 г. от Н. И. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху вземане от трето задължено лице, като същия е подробно обективизиран в постановлението. Постановлението е връчено на

16.05.2022 г. по електронен път.

На 28.09.2020 г. в ТД на НАП С. е постъпила жалба с вх. №94-П-407/28.09.2022 г. от П. И. М., като във връзка със същата е изпратено Уведомление по чл. 147 от ДОПК на лицето. Във връзка с полученото уведомление г-н М. изрично е посочил, че обжалваните от него актове са именно СДИ с изх. №С 190022-149-0010201/24.09.2019 г. и Разпореждане с изх. №С200022-105-0368080/ 04.11.2020 г., с което по изпълнително дело №190761152/2019г. са присъединени публични задължения в общ размер на 29 019,55 лв., в това число лихва и главница, като същите са установени с Ревизионен акт от 20.07.2020 г.

С жалба с вх. №94-П-407#2/17.10.2022г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от П. И. М. с ЕГН [ЕГН], е оспорено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 отДОПК с изх. № С190022-149-0010201/24.09.2019 г., издадено от К. С. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., като е обжалвано и Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г., издадено от Н. И. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В резултат е издадено процесното Решение № ПИ-394/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

В хода на съдебното производство е установено, че с Решение № 7460/06.07.2023 г. на Върховния административния съд е отменено Решение № 5561/30.09.2022 г. на АССГ, в частта в която е отменен Ревизионен акт № Р-22002219006629-091-001 / 20.07.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП за установен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2017 г. в размер на 253,89 лв. и лихви в размер на 57,07 лв. и е отхвърлена жалбата на П. И. Маслед срещу Ревизионен акт № Р-22002219006629-091-001 / 20.07.2020 г., т.е. процесния ревизионен акт е оставен в сила.

С обжалваното пред настоящата съдебна инстанция решение е оставена без разглеждане жалбата на П. М. срещу действия на публичен изпълнител, в частта срещу Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ с изх. №С190022-149-0010201/24.09.2019 г., като недопустима и е оставена без уважение жалбата му в частта срещу Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 268, ал. 1, изр. първо от ДОПК, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на

административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Обжалваното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК това е директорът на компетентната териториална дирекция. При издаването на обжалваното решение административният орган не е допуснал нарушение на процесуалните разпоредби на закона. Решението е мотивирано, като в мотивите органът е посочил както фактическите основания за издаването му, така и правните основания - чл. 267, ал. 2, т.6 ДОПК. Съдът намира, че обжалваният акт не противоречи и на материалноправните разпоредби по издаването му. Установените в хода на административното производство релевантни за спора юридически факти се подкрепят от събраните в съдебното производство доказателства.

Законосъобразно с оспореното решение по отношение на Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С 190022-149- 0010201/24.09.2019 г. издадено на основание чл. 221 от ДОПК директора на ТД на НАП С. е приел, че жалбата за недопустима. Съобщението за доброволно изпълнение не е административен акт, нито действие на органа по изпълнението, което подлежи на контрол. По смисъла на чл. 209, ал.1 ДОПК, Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. А съгласно ал.2, т.1 Принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. При наличието на годно, по смисъла на чл. 209 ДОПК, изпълнително основание задължения подлежат на доброволно изпълнение.

Изпълнителното производство е сложен динамичен състав, поредица от актове и действия на изпълнителния орган и на длъжника. За да се гарантират правата на длъжника е налице способа на доброволно изпълнение на задълженията, като законодателят е приел, че първото действие на органа по изпълнението, след като вземе решение за започване на изпълнението и преди да пристъпи към действията по принудително изпълнение, е отправянето до длъжника на СДИ, на основание чл.221 ДОПК. Съобщението, видно от наименованието му има характер на уведомление за съществуването на дължимо задължение. Този му характер се установява и от съдържанието на Съобщението. То не определя нито дължимостта и размера на задълженията, нито е основание за предприемане на принудително изпълнение по аргумент от чл. 209 от ДОПК. СДИ само информира длъжника за субективното право на вземане на органа и за възможността доброволно да погаси кореспондиращото на това право задължение. Целта на СДИ е да даде възможност на длъжника доброволно да погаси задълженията преди да се пристъпи към действията по принудителното изпълнение. СДИ не е пораждащ задълженията акт, както и не е основание за образуване на принудителното изпълнително производство, Съобщението само по себе си не засяга по какъвто и да е начин права и законни интереси на длъжника в процеса на изпълнение на задълженията. То се явява в процеса на принудителното изпълнение задължителна законова предпоставка и е елемент от сложния фактически състав на изпълнението, като неизпращането му може да опорочи образуването

изпълнително производство. СДИ не е действие по принудително изпълнение, тъй като към тези действия органът може да пристъпи след като изпрати СДИ. В тази насока е и трайната и непротиворечива съдебна практика.

На следващо място, следва да се отбележи, че обжалвано разпореждане за присъединяване, е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 226, ал. 1 от ДОПК писмена форма. Предвид това обжалваният административен акт се явява законосъобразен и постановен в съответствие с процесуалните и материалноправните изисквания на закона.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски са публични вземания и като такива се събират от публичните изпълнители по реда на ДОПК, освен ако в закон е предвидено друго.

Безспорно по делото е, че срещу длъжника П. И. М. е образувано изпълнително дело №190761152/2019 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени изискуеми публични вземания спрямо лицето.

В конкретния случай задълженията са налице във връзка с издаден Ревизионен акт срещу лицето от 20.07.2020 г. Както бе подчертано по-горе в разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК е регламентирано, че принудителното изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван, като в тази връзка настоящата инстанция счита, че е налице годно изпълнително основание, въз основа на което са предприети съответните действия от публичния изпълнител, като изискуемите и ликвидни задължения са присъединени към изпълнителното дело образувано срещу лицето.

В тази връзка до публичния изпълнител е изпратен годен изпълнителен титул за предприемане на действия по компетентност и принудителното събиране на установените с акта публични вземания. Публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност по отношение на същия, като няма нито законово задължение, нито способности за контрол относно законосъобразността на получения изпълнителен титул. В конкретния случай, публичният изпълнител е предприел действия по компетентност и е издал процесното Разпореждане е изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г., с което е присъединил задълженията по изпълнителното дело срещу П. И. М.. От горното се налага извода, че публичните задължения на жалбоподателя са установени по основание и размер и са изискуеми, тъй като не са били заплатени в законоустановените срокове.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че издаденият административен акт е незаконосъобразен, тъй като Ревизионен акт №Р- 2221318006866-091-001/11.06.2019 г. е отменен от директора на ОДОП при ЦУ на НАП с Решение №1536 от 10.09.2019 г. Видно от издаденото разпореждане, с което по изпълнителното дело са присъединени изискуеми и ликвидни публични вземания, процесните задължения произтичат единствено от Ревизионен акт №22002219006629- 091-001/20.07.2020 г. който към

момента на издаване на процесното решение не е отменен по административен или съдебен ред с влязло в сила решение.

Нещо повече, неоснователни се явяват и доводите за неправилност на разпореждането с оглед обжалването на издадения Ревизионен акт №22002219006629-091-001/20.07.2020 г., по съдебен ред, с основния аргумент, че е постановено Решение № 5561/30.09.2022г. по адм.дело № 3723/2021г. на АССГ, 62 състав, с което е отменен Ревизионен акт №22002219006629- 091-001/20.07.2020 г.

Законосъобразно решаващият орган е приел, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. Съгласно чл. 157 от ДОПК обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение, а то може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя. Искане за спиране на изпълнението може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. Към момента на издаване на процесното решение не са били налице доказателства за направено искане за спиране от лицето по реда на ДОПК, поради което доводите в тази част за незаконосъобразност на издадения административен акт са неоснователни и недоказани.

С оглед на горното съдът намира действията на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. по повод присъединяването на публични задължения към изпълнително дело №190761152/2019 г. за правилни и законосъобразни. Обжалваните СДИ с изх. №С190022-149-0010201/24.09.2019 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г. са издадени от компетентен орган, в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК, като са спазени изискванията за форма и съдържание. В резултат и оспореното Решение № ПИ-394/31.10.2022г. е правилно и законосъобразно.

Основаният аргумент на жалбоподателя, въз основа на който обосновава незаконосъобразност на процесното Решение № ПИ-394/31.10.2022г. е Решение № 5561/30.09.2022 г. по адм.дело № 3723/2021г. на Административния съд С.-град, с което е отменен Ревизионен акт № Р- 22002219006629-091-001 /20.07.2020 г. Следва да се отбележи, че цитираното решение на АССГ не е окончателно и няма сила на присъдено нещо към момента на издаване на процесното решение на директора на ТД на НАП С., същото не е влязло в законна сила.

Съгласно нормата на чл. 142, ал. (1) Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. А съгласно ал.(2) Установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

В хода на съдебното е постановено Решение № 7460/06.07.2023 г. по адм.дело № 10409/2022г. по описа на Върховния административния съд, Първо отделение, с което се отменя Решение № 5561/30.09.2022 г. по адм.дело № 3723/2021г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на П. И. М. срещу Ревизионен акт № Р-22002219006629-091-001 / 20.07.2020 г. по същество е потвърден и оставен в сила, със сила на присъдено нещо цитирания ревизионен акт.

В резултат съдът намира жалбата за неоснователна и недоказана, а обжалваното Решение № ПИ-394/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП за правилно и законосъобразно.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от ответника, то на същия се дължи възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита. Производството по чл. 266 - чл. 268 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, във връзка с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100,00 лв. (сто лева).

При така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], срещу Решение № ПИ-394/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 и т.6 от ДОПК е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител, в частта срещу Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ с изх. №С190022-149-0010201/24.09.2019 г., като недопустима и е оставена без уважение жалбата му, в частта срещу Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0368080/04.11.2020 г., като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА П. И. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. разноски по делото в размер на 100,00 лв. (сто лева).

На основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: